

Teismo praktikos rinkinys

Byla T-265/12

**Schenker Ltd
prieš
Europos Komisiją**

„Konkurencija — Karteliai — Tarptautinio krovinių ekspedijavimo oro transportu paslaugos — Sprendimas, kuriuo konstatuojamas SESV 101 straipsnio pažeidimas — Kainų nustatymas — Papildomi mokesčiai ir kainų nustatymo tvarka, darantys įtaką galutinei kainai — Įrodymai, esantys prašyme atleisti nuo baudos — Advokato ir kliento bendravimo konfidencialumo apsauga — Etikos ir elgesio taisyklės, susijusios su lojalumo pareiga ir dvigubo atstovavimo draudimu — Pasitikėjimo santykiais grindžiamos pareigos — Poveikis valstybių narių tarpusavio prekybai — Neteisėto elgesio priskyrimas — Bendrovių pasirinkimas — Baudos — Proporcingumas — Pažeidimo sunkumas — Lengvinančios aplinkybės — Vienodas požiūris — Bendradarbiavimas — Sandoris — 2006 m. baudų apskaičiavimo gairės“

Santrauka – 2016 m. vasario 29 d. Bendrojo Teismo (devintoji kolegija) sprendimas

- 1. Konkurencija — Baudos — Dydis — Nustatymas — Komisijos diskrecija — Teisminė kontrolė — Neribota Sąjungos teismo jurisdikcija — Apimtis*
(SESV 261 straipsnis; Tarybos reglamento Nr. 1/2003 31 straipsnis)
- 2. Konkurencija — Administracinė procedūra — Komisijos sprendimas, kuriuo konstatuojamas pažeidimas — Kitų pažeidime dalyvavusių įmonių pareiškimų pripažinimas įrodymais — Leistinumai — Sąlygos*
(SESV 101 straipsnis; Tarybos reglamento Nr. 1/2003 2 straipsnis)
- 3. Konkurencija — Administracinė procedūra — Komisijos tyrimo įgaliojimai — Įgaliojimai reikalauti pateikti advokato ir kliento bendravimą — Ribos — Tokio bendravimo konfidencialumo apsauga — Apimtis*
(SESV 101 straipsnis; Tarybos reglamento Nr. 1/2003 2, 17 ir 19 straipsniai)
- 4. Konkurencija — Administracinė procedūra — Komisijos sprendimas, kuriuo konstatuojamas pažeidimas — Įmonės prašyme atleisti nuo baudos pateiktos informacijos ir įrodymų panaudojimas — Leistinumai — Advokatas, pažeidęs dvigubo atstovavimo draudimą ar lojalumo pareigą — Poveikio nebuvimas — Sąlygos*
(SESV 101 ir 102 straipsniai)

5. *Konkurencija — Transportas — Konkurencijos taisyklės — Oro transportas — Reglamentas Nr. 17 — Taikymo sritis — Tiesiogiai su oro transporto paslaugų teikimu susijusi veikla — Netaikymas — Veikla, susijusi ne su pačiu oro transportu, bet su jo aukštesnės arba žemesnės grandies rinka — Įtraukimas*
(SESV 101 straipsnis; Tarybos reglamentų Nr. 17 ir Nr. 141 3 konstatuojamoji dalis ir 1 straipsnis)
6. *Konkurencija — Karteliai — Rinkos apibrėžimas — Dalykas — Poveikio valstybių narių tarpusavio prekybai nustatymas — Didelis poveikis*
(SESV 101 straipsnis; EEE susitarimo 53 straipsnis)
7. *Konkurencija — Karteliai — Poveikis valstybių narių tarpusavio prekybai — Vertinimo kriterijai*
(SESV 101 straipsnis)
8. *Konkurencija — Sąjungos taisyklės — Pažeidimai — Inkriminavimas — Už pažeidimą atsakingas juridinis vienetas — Priimant Komisijos sprendimą jo neegzistavimas ar ūkinės veiklos perleidimas kitam su juo struktūriniais ryšiais susijusiam vienetui — Inkriminavimas ekonominių teisių tęsėjui — Leistinumai*
(SESV 101 straipsnis)
9. *Konkurencija — Administracinė procedūra — Komisijos sprendimas, kuriuo konstatuojamas pažeidimas ar skiriama bauda — Juridinių vienetų, kuriems skiriama bauda, pasirinkimas — Diskrecija — Ribos — Vienodo požiūrio principo paisymas*
(SESV 101 straipsnis; Tarybos reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 dalis)
10. *Institucijų aktas — Motyvavimas — Pareiga — Apimtis — Sprendimas, kuriuo taikomos konkurencijos taisyklės — Komisijos galimybė per procesą Sąjungos teisme ištaisyti jos sprendimo nemotyvimą — Nebuvimas*
(SESV 101 ir SESV 296 straipsniai)
11. *Konkurencija — Baudos — Dydis — Nustatymas — Bazinio dydžio nustatymas — Pardavimo vertės nustatymas — Pažeidimo sunkumas — Baudos nustatymas proporcingai atsižvelgiant į pažeidimo sunkumo vertinimo kriterijus — Atitinkamos įmonės bendra apyvarta — Prekių, dėl kurių buvo padarytas pažeidimas, apyvarta — Atitinkamas atsižvelgimas — Ribos*
(SESV 101 straipsnis; Pagrindinių teisių chartijos 49 straipsnio 3 dalis; Tarybos reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 3 dalis; Komisijos pranešimo 2006/C 210/02 13 punktas)
12. *Konkurencija — Baudos — Baudų apskaičiavimo metodo gairės — Teisinis pobūdis — Orientacinė elgesio taisyklė, kurią nustatydamas Komisija apribojo jai suteiktą diskreciją — Komisijos galimybė jos netaikyti — Sąlygos*
(SESV 101 straipsnis; Tarybos reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 dalis; Komisijos pranešimo 2006/C 210/02 13 ir 37 punktai)

13. *Konkurencija — Baudos — Dydis — Nustatymas — Bazinio dydžio nustatymas — Pardavimo vertės nustatymas — Tiesiogiai ar netiesiogiai su pažeidimu susijęs pardavimas — Kartelis tarptautinio krovinių ekspedijavimo oro transportu paslaugų sektoriuje — Kartelis, apimantis ekspedijavimo paslaugas kaip paslaugų grupę — Atsižvelgimas į ekspedijavimo paslaugų, kaip paslaugų grupės, pardavimo vertę — Leistinumai*
(SESV 101 straipsnis; Tarybos reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 ir 3 dalys; Komisijos pranešimo 2006/C 210/02 13 punktas)
14. *Konkurencija — Baudos — Dydis — Nustatymas — Bazinio dydžio nustatymas — Pardavimo vertės nustatymas — Tiesiogiai ar netiesiogiai su pažeidimu susijęs pardavimas — Atsižvelgimas tik į realiai su karteliu susijusį pardavimą — Nebuvimas*
(SESV 101 straipsnis; Tarybos reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 dalis; Komisijos pranešimo 2006/C 210/02 13 punktas)
15. *Konkurencija — Baudos — Dydis — Nustatymas — Komisijos priimtos gairės — Kartelio aukštesnės grandies rinkoje egzistavimas — Aplinkybė, įpareigojanti Komisiją nukrypti nuo gairių — Nebuvimas*
(SESV 101 straipsnis; Tarybos reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 ir 3 dalys; Komisijos pranešimo 2006/C 210/02 13 punktas)
16. *Konkurencija — Baudos — Dydis — Nustatymas — Bendros prevencijos tikslo siekimas — Leistinumai*
(SESV 101 straipsnis; Tarybos reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 dalis; Komisijos pranešimo 2006/C 210/02 13 punktas)
17. *Konkurencija — Baudos — Dydis — Nustatymas — Kriterijai — Lengvinančios aplinkybės — Kartelio aukštesnės grandies rinkoje egzistavimas — Nebuvimas*
(SESV 101 straipsnis; Tarybos reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 ir 3 dalys; Komisijos pranešimo 2006/C 210/02 29 punktas)
18. *Konkurencija — Baudos — Dydis — Nustatymas — Vienodo požiūrio principas — Komisijos sprendimų praktika — Konsultacinis pobūdis*
(SESV 101 straipsnis; Tarybos reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 ir 3 dalys; Komisijos pranešimo 2006/C 210/02 13 punktas)
19. *Konkurencija — Administracinė procedūra — Teisės į gynybą paisymas — Galimybė susipažinti su byla — Apimtis — Atsisakymas atsiųsti dokumentą — Pasekmės — Būtinybė atitinkamai įmonei tenkančios įrodinėjimo pareigos lygmeniu atskirti kaltę patvirtinančius ir ją paneigiančius dokumentus*
(SESV 101 straipsnis; Tarybos reglamento Nr. 1/2003 27 straipsnio 1 ir 2 dalys; Komisijos reglamento Nr. 773/204 15 straipsnis)

20. *Konkurencija — Baudos — Dydis — Nustatymas — Bazinio dydžio koregavimas — Komisijos pranešimas dėl atleidimo nuo baudų ir jų sumažinimo dėl įmonių, kurioms inkriminuojami pažeidimai, bendradarbiavimo — Privalomas Komisijai pobūdis — Teisėtų lūkesčių apsaugos principo pažeidimas — Sąlygos*

(SESV 101 straipsnis; Tarybos reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 dalis; Komisijos pranešimo 2006/C 298/11 38 punktas)

21. *Konkurencija — Baudos — Dydis — Nustatymas — Teisinis pagrindas — Komisijos priimtos gairės — Komisijos pranešimas dėl atleidimo nuo baudų ir jų sumažinimo dėl įmonių, kurioms inkriminuojami pažeidimai, bendradarbiavimo — Komisijos diskrecija — Teisminė kontrolė — Apimtis*

(SESV 101 straipsnis; Tarybos reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 dalis; Komisijos pranešimas 2006/C 298/11)

22. *Konkurencija — Baudos — Dydis — Nustatymas — Kriterijai — Baudos neskyrimas ar sumažinimas dėl kaltinamos įmonės bendradarbiavimo — Sąlyginio atleidimo nuo baudos suteikimas — Sąlyga — Pateikta informacija, kuri turi leisti Komisijai susidaryti detalų ir tikslų vaizdą apie įtariamo kartelio pobūdį ir apimtį — Nebuvimas — Informacija, kuri turi leisti atlikti tikslinį patikrinimą, susijusį su įtariamu karteliu*

(SESV 101 straipsnis; Tarybos reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 dalis; Komisijos pranešimo 2006/C 298/11 8 punkto a papunktis, 9 punkto a papunktis ir 18 punktas)

23. *Konkurencija — Administracinė procedūra — Susitarimo procedūra — Pradėjimas — Komisijos diskrecija — Apimtis*

(SESV 101 straipsnis ir SESV 102 straipsnis; Komisijos reglamento Nr. 773/2004 10a straipsnio 1 dalis ir Reglamento Nr. 622/2008 4 konstatuojamoji dalis; Komisijos pranešimas 2008/C 167/01)

1. Žr. sprendimo tekstą.

(žr. 31–34 punktus)

2. Žr. sprendimo tekstą.

(žr. 40–42 punktus)

3. Žr. sprendimo tekstą.

(žr. 45, 46 punktus)

4. Sąjungos teisėje nėra nuostatų, kurios numatyti, kad Komisija neturi teisės naudoti informacija ir įrodymais, kuriuos įmonė jai pateikė prašydama atleisti nuo baudos, kai advokatas, kuris atstovauja šiai įmonei, pažeidė dvigubo atstovavimo draudimą ar lojalumo savo buvusiems klientams, dalyvavusiems kartelyje, pareigą.

Vis dėlto Komisija turi laikytis pagrindinių teisių ir Sąjungos teisės bendrųjų principų ir preliminariuose tyrimo, ir informacijos gavimo etapuose.

Net manant, kad, viena vertus, etikos ir elgesio taisyklės dėl dvigubo atstovavimo draudimo ir lojalumo pareigos turi būti laikomos bendrų pagrindinių principų išraiška ir į jas turėtų būti atsižvelgta per Komisijos vykdomas procedūras ir kad, kita vertus, aptariamo advokato elgesys neatitiko šių taisyklių, Komisija nepadarė klaidos nusprenddama, jog ji gali naudoti paraiškoje atleisti nuo baudos pateiktą informaciją ir įrodymus, kai visą minėtą informaciją ir įrodymus turėjo paraišką atleisti nuo baudos pateikusi bendrovė, neatsižvelgiant į tai, ar advokatas atskleidė profesinę paslaptį, susijusią su vienu iš jo buvusių klientų. Be to, įmonė neturi pareigos, kad būtų atstovaujama advokato rengiant ir teikiant paraišką atleisti nuo baudos. Galiausiai advokato jam taikomų nacionalinių etikos ir elgesio taisyklių pažeidimas gali būti baudžiamas pagal nacionalinę teisę.

(žr. 48, 52, 53, 55, 56 punktus)

5. Tam, kad įmonės elgesiui nebūtų taikomas Reglamentas Nr. 17 pagal Reglamento Nr. 141, pagal kurį transporto sektoriui netaikomas Tarybos reglamentas Nr. 17, 1 straipsnį, šio elgesio tikslas ar pasekmė turi būti konkurencijos transporto rinkoje suvaržymas. Pagal minėto reglamento 3 konstatuojamąją dalį tik tiesiogiai su transporto paslaugų teikimu susijusiam elgesiui netaikomas Reglamentas Nr. 17 pagal minėtą straipsnį.

Be to, įmonės veikla, susijusi ne su pačiu oro transportu, bet su jo aukštesnės arba žemesnės grandies rinka, negali būti laikoma tiesiogiai susijusia su transporto paslaugomis, todėl jai nėra netaikomas Reglamentas Nr. 17 pagal Reglamento Nr. 141 1 straipsnį.

Be to, Reglamento Nr. 141 1 straipsnis nepašalina visos įmonės veiklos iš Reglamento Nr. 17 taikymo srities tik todėl, kad dalis šios veiklos susijusi su oro transporto paslaugomis. Todėl, net jei įmonė perka transporto paslaugų žemesnės grandies rinkoje, jos veikla aukštesnės grandies rinkoje, kuri nėra tiesiogiai susijusi su transporto paslaugomis, pagal minėtą straipsnį nėra atleidžiama nuo Reglamento Nr. 17 taikymo.

(žr. 77, 78, 81 punktus)

6. Žr. sprendimo tekstą.

(žr. 141–143 punktus)

7. Žr. sprendimo tekstą.

(žr. 151 punktą)

8. Kai bendrovė pažeidžia konkurencijos taisykles, ji, remiantis asmeninės atsakomybės principu, turi atsakyti už šį pažeidimą. Vis dėlto asmeninės atsakomybės principas nedraudžia, kad konkrečiais atvejais bendrovės ūkinės veiklos tęsėjas būtų pripažintas atsakingu už šios bendrovės elgesį.

Taigi, pirma, juridinio vieneto, kuris atsakingas už Sąjungos konkurencijos teisės pažeidimą, ūkinės veiklos tęsėjas gali būti pripažintas atsakingu už šį pažeidimą, jei minėtas vienetas Komisijai priimant sprendimą nebeegzistuoja.

Antra, kai bendrovė, atsakinga už konkurencijos teisės pažeidimą, savo ūkinę veiklą atitinkamoje rinkoje perduoda kitai bendrovei tuo metu, kai abi šios bendrovės priklauso tai pačiai įmonei, bendrovė, kuriai veikla buvo perduota, gali būti pripažinta atsakinga dėl tuo metu buvusių šių bendrovių struktūrinių ryšių.

Abiem šiais konkrečiais atvejais atsakomybės priskyrimas ūkinės veiklos tęsėjui yra pagrįstas veiksmingu konkurencijos taisyklių įgyvendinimu. Iš tikrųjų, jei Komisija neturėtų tokios galimybės, įmonės lengvai galėtų išvengti sankcijų pakeitusios savo tapatybę restruktūrizacija, perdavimu arba

kitomis teisinėmis arba organizacinėmis reformomis. Taip būtų pakenkta tikslui persekioti už konkurencijos taisyklėms prieštaraujančius veiksmus ir, taikant atgrasomąsias sankcijas, užkirsti kelią jų kartojimuisi.

(žr. 189–193 punktus)

9. Pagal Reglamento 1/2003 23 straipsnio 2 dalies a punktą Komisija savo sprendimu gali skirti baudas įmonėms, jei jos tyčia ar dėl neatsargumo pažeidžia SESV 101 straipsnio nuostatas. Ši nuostata tik nurodo galimybę nubausti įmones, tačiau nenustato juridinių vienetų, kuriems gali būti skirta bauda. Komisija turi diskreciją pasirinkdama juridinius vienetus, kuriems ji skirs baudas už Sąjungos konkurencijos teisės pažeidimą.

Vis dėlto taip rinkdamasi Komisija neturi visiškos pasirinkimo laisvės. Ji turi laikytis bendrųjų Sąjungos teisės principų ir pagrindinių teisių, užtikrinamų Sąjungoje.

Taigi, kai atlikdama tyrimą Komisija nusprendžia neskirti baudos tam tikrai juridinių vienetų, kurie galėjo priklausyti pažeidimą padariusiai įmonei, kategorijai, ji turi laikytis vienodo požiūrio principo.

Iš to matyti, kad Komisijos nustatyti kriterijai siekiant atskirti juridinius vienetus, kuriems ji skiria baudą, nuo tų, kuriems ji nusprendžia neskirti baudos, ne tik negali būti savavališki, bet jie dar turi būti taikomi nuosekliai.

Taigi Komisija gali nuspręsti neskirti baudų konkurencijos taisyklės pažeidusių dukterinių bendrovių buvusioms patronuojančiosioms bendrovėms. Toks požiūris neperžengia Komisijos turimos diskrecijos ribų. Iš tikrųjų naudodamasi šia diskrecija ji gali atsižvelgti į aplinkybę, kad noras nubausti visus juridinius vienetus, kurie gali būti pripažinti atsakingais už pažeidimą, gali labai apsunkinti jos tyrimus.

Komisija, nuspręsdama skirti baudas tik tiesiogiai darant pažeidimą dalyvavusioms bendrovėms ir patronuojančiosioms bendrovėms, kurios tuo metu galėjo būti pripažintos atsakingomis už jų elgesį, o ne buvusioms patronuojančiosioms bendrovėms, neperžengia savo diskrecijos ribų.

(žr. 211–214, 216, 217, 219 punktus)

10. Žr. sprendimo tekstą.

(žr. 229–231, 424–428 punktus)

11. Žr. sprendimo tekstą.

(žr. 244–248, 276 punktus)

12. Žr. sprendimo tekstą.

(žr. 251, 252 punktus)

13. Remiantis Pagal Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 dalies a punktą skirtų baudų apskaičiavimo gairių 13 punktu Komisija nustato tiesiogiai ar netiesiogiai su pažeidimu susijusių prekių ar paslaugų pardavimo vertę. Dėl kartelio tarptautinio krovinių ekspedijavimo oro transportu paslaugų sektoriuje, susijusio su nauja eksporto sistema, apimančio ekspedijavimo paslaugas kaip paslaugų grupę, Komisija remdamasi ekspedijavimo paslaugų, kaip paslaugų grupės, pardavimo verte, o ne tik naujos eksporto sistemos sandėliavimo paslaugų pardavimo verte, neperžengia savo pačios gairių 13 punkte nustatytų ribų.

(žr. 256 punktą)

14. Žr. sprendimo tekstą.

(žr. 267, 268, 270 punktus)

15. Kartelis aukštesnės grandies rinkoje, už kurį buvo skirta bauda, negali būti laikomas aplinkybe, įpareigojančia Komisiją nukrypti nuo Pagal Reglamento (EB) Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 dalies a punktą skirtų baudų apskaičiavimo gairių 13 punkte numatyto bendro metodo.

Iš tikrųjų pardavimo vertės kriterijaus kaip atskaitos taško naudojimas apskaičiuojant baudas pateisinamas aplinkybe, kad bendros apyvartos, gautos parduodant produktus ar paslaugas, dėl kurių padarytas pažeidimas, dalis gali geriausiai atspindėti to pažeidimo ekonominę svarbą, be to, tai yra objektyvus ir lengvai pritaikomas kriterijus.

Toks požiūris, pagal kurį neteisėtas kartelis aukštesnės grandies rinkoje įpareigoja Komisiją koreguoti pardavimo, susijusio su pažeidimu žemesnės grandies rinkoje, vertę, sukeltų netikrumą jau pirmame baudų apskaičiavimo etape. Iš tikrųjų, pirma, atskaičiuotiną sumą paprastai sunku nustatyti. Antra, laikantis vienodo požiūrio principo reikėtų atskaičiuoti sumas ne tik kartelio aukštesnės grandies rinkoje atveju, bet, apskritai, visais atvejais, kai veiksniai, kurie turi būti vertinami kaip neatitinkantys Sąjungos teisės, gali turėti tiesioginę ar netiesioginę įtaką nagrinėjamos prekės ar paslaugos kainai. Trečia, dėl tokio požiūrio atsirastų rizika, jog baudos dydžio apskaičiavimo pagrindas priėmus Komisijos sprendimą galėtų būti paneigtas tais atvejais, kai veiksniai, galintys turėti tiesioginę ar netiesioginę įtaką perkamų prekių ar paslaugų kainoms, nustatomi priėmus minėtą sprendimą. Toks požiūris gali atverti duris nesibaigiantiems ir neišsprendžiamiems ginčams, įskaitant pareiškimus dėl diskriminacijos.

(žr. 276, 278, 280 punktus)

16. Pardavimo vertė naudojama kaip pažeidimo ekonominės svarbos pakaitinė vertė ne tik dėl to, kad ji geriau atspindi šio pažeidimo ekonominę svarbą ir kiekvienos darant pažeidimą dalyvavusios įmonės santykinę reikšmę, bet ir dėl to, kad tai yra objektyvus lengvai taikomas kriterijus. Pastaroji pardavimo vertės savybė leidžia įmonėms lengviau numatyti Komisijos veiksmus ir įvertinti baudos, kurią jos galėtų gauti nusprendusios dalyvauti neteisėtame kartelyje, dydį. Pardavimo vertės kriterijaus naudojimu Pagal Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 dalies a punktą skirtų baudų apskaičiavimo gairių 13 punkte siekiama, be kita ko, bendro atgrasymo tikslo. Niekas nedraudžia, kad, vykdydama jai Sutartyje pavestą Sąjungos konkurencijos teisės priežiūros funkciją, Komisija siektų bendros prevencijos tikslo, kai nustato bendrą baudų dydžio nustatymo metodą.

(žr. 291 punktą)

17. Pagal Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 dalies a punktą skirtų baudų apskaičiavimo gairių 29 punkte įtvirtintas nebaigtinis lengvinančių aplinkybių, kurios tam tikromis sąlygomis gali lemti bazinio baudos dydžio sumažinimą, sąrašas.

Iš tikrųjų kai pažeidimą padaro keletas įmonių, reikia įvertinti santykinę kiekvienos iš jų dalyvavimo sunkumą, siekiant nustatyti, ar jų atžvilgiu yra sunkinančių arba lengvinančių aplinkybių.

Negalima kartelio aukštesnės grandies rinkoje sieti su gairių minėtame 29 punkte aiškiai numatytomis lengvinančiomis aplinkybėmis.

(žr. 317–319 punktus)

18. Žr. sprendimo tekstą.

(žr. 326–329, 431 punktus)

19. Žr. sprendimo tekstą.

(žr. 341–345 punktus)

20. Žr. sprendimo tekstą.

(žr. 361 punktą)

21. Žr. sprendimo tekstą.

(žr. 362 punktą)

22. Tuo metu, kai Komisija gauna paraišką atleisti nuo baudos pagal Pranešimo dėl atleidimo nuo baudų ir baudų sumažinimo kartelių bylose 8 punkto a papunktį, ji dar nežino apie atitinkamą kartelį. Todėl, kaip nurodyta minėto pranešimo 8 punkto a papunkčio 1 išnašoje, ji turi atlikti prašymo atleisti nuo baudos *ex ante* įvertinimą, remdamasi tik įmonės suteiktos informacijos pobūdžiu ir kokybe.

Minėtas pranešimas nedraudžia Komisijai suteikti įmonei sąlyginį atleidimą nuo baudos, net jei šios įmonės pateikta informacija neleidžia jai susidaryti detalaus ir tikslaus vaizdo apie įtariamo kartelio pobūdį ir apimtį.

Iš tikrųjų, pirma, nors pagal minėto pranešimo 9 punkto a papunktį reikalaujama, kad įmonė, pateikianti prašymą atleisti nuo baudos, pateiktų Komisijai įtariamo kartelio ir jo geografinės apimties išsamų aprašymą, taip pat išsamią informaciją apie jo tikslą, ši pareiga reikšminga tik tuo atveju, kai įmonė apie tai žino pateikdama prašymą. Antra, įmonės bendradarbiavimas atskleidžiant kartelį, apie kurį Komisija dar nieko nežinojo, turi esminę vertę, galinčią pateisinti atleidimą nuo baudos. Iš tikrųjų minėto pranešimo 8 punkto a papunkčio ir 18 punkto tikslas – palengvinti Komisijai nežinomų pažeidimų, kurie ir liktų nežinomi be prašymą atleisti nuo baudos pateikiančios įmonės įrodymų, atskleidimą.

Todėl pagal minėto pranešimo 8 punkto a papunktį, 9 ir 18 punktus nereikalaujama, kad įmonės pateikti įrodymai ir informacija būtų konkrečiai susiję su pažeidimais, kuriuos administracinės procedūros pabaigoje konstatuoja Komisija. Pakanka, kad jie leistų jai atlikti tikslinį patikrinimą dėl įtariamo pažeidimo, kuris apimtų pažeidimą ar pažeidimus, kuriuos Komisija konstatuos šios procedūros pabaigoje.

(žr. 368–371 punktus)

23. Pagal Reglamento Nr. 773/2004 dėl bylų nagrinėjimo Komisijoje pagal [SESV 101] ir [SESV 102] straipsnius tvarkos, iš dalies pakeisto Komisijos reglamentu Nr. 622/2008, 10a straipsnio 1 dalį Komisija šalims gali nustatyti tam tikrą terminą, per kurį šalys raštu gali pareikšti, ar pasirengusios dalyvauti susitarimo diskusijose, kad galėtų potencialiai pateikti susitarimo pareiškimus. Taigi iš šios nuostatos teksto aiškiai matyti, kad ji neprivalo susisiekti su šalimis ir kad šiuo klausimu turi diskreciją. Tokį iš dalies pakeisto Reglamento Nr. 773/2004 10a straipsnio 1 dalies aiškinimą patvirtina Reglamento Nr. 622/2008 4 konstatuojamoji dalis, pagal kurią Komisija išlaiko teisę savo nuožiūra nustatyti, kuriose bylose gali būti tinkama tirti šalių suinteresuotumą dalyvauti susitarimo diskusijose, taip pat spręsti dėl jų pradėjimo ar nutraukimo arba konkrečiai susitarti.

Šiuo atžvilgiu Komisijos praktika atitinka šį aiškinimą. Iš tikrųjų pagal Komisijos pranešimo dėl susitarimo procedūros tvarkos siekiant priimti sprendimus pagal Tarybos reglamento Nr. 1/2003 7 ir 23 straipsnius kartelių bylose 6 punktą, jeigu, jos nuomone, byloje iš esmės gali būti tinkama susitarti, ji iš principo tirs visų tos pačios procedūros šalių suinteresuotumą susitarti, net jei procedūros šalys neturi teisės į tokią procedūrą. Iš minėto punkto aiškiai matyti, kad tik tada, kai Komisija mano, jog

byloje gali būti susitarta, ji gali kreiptis į atitinkamas įmones, kad sužinotų jų suinteresuotumą tartis. Be to, minėtas punktas taip pat numato galimybę jai nuspręsti, kad byloje nėra tinkama tartis, prieš tai jai nesusisiekus su suinteresuotomis šalimis ir nesužinojus jų suinteresuotumo tartis.

Kadangi susitarimu siekiama kaip įmanoma labiau panaudoti Komisijos išteklius tam, kad būtų greitai skiriamos veiksmingos sankcijos, pagal Reglamento Nr. 622/2008 4 konstatuojamąją dalį Komisija turi atsižvelgti į tikimybę su susijusiomis šalimis per protingą terminą pasiekti bendrą supratimą dėl galimų prieštaravimų apimties. Tokiu atveju Komisija gali atsižvelgti, pavyzdžiui, į tokius veiksnius: susijusių šalių skaičių, iš anksto numatomus nesuderinamus požiūrius dėl atsakomybės nustatymo, faktų ginčijimo mastą. Iš šios konstatuojamosios dalies taip pat matyti, kad ji gali atsižvelgti ne tik į veiksnius, susijusius su veiksmingumo padidėjimu, bet ir į tokius, kaip galimas precedento nustatymas.

Be to, aplinkybė, kad įmonės išreiškia savo suinteresuotumą susitarti, yra vienas iš veiksnių, į kurių Komisija gali atsižvelgti sprendama, ar byloje gali būti susitarta, nes šis veiksnys gali turėti įtakos tikimybei su susijusiomis šalimis per protingą terminą pasiekti bendrą supratimą dėl galimų prieštaravimų apimties. Vis dėlto tokio suinteresuotumo išsakymo reikšmė gali skirtis atsižvelgiant į procedūros pažangą. Iš tikrųjų, tokiais atvejais, kai nepadarydama klaidos Komisija yra nusprendusi nepradėti susitarimo procedūros ir jau yra pradėjusi įprastą procedūrą, galimas veiksmingumo padidėjimas dėl susitarimo gali būti labai mažas.

(žr. 395, 396, 402, 417 punktus)